

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä heinäkuuta 1996

N:o 495—499

SISÄLLYS

N:o		Sivu
495	Jäteverolaki	1291
496	Laki rajavartiolaitoksesta annetun lain muuttamisesta	1295
497	Asetus valtion virkaehtosopimusasetuksen muuttamisesta	1296
498	Sätköturvallisuusasetus	1301
499	Maa- ja metsätalousministeriön päätös eräiden kasvinviljelytuotteiden kansallisen tuotantotuen maksamiselle asetettavista laatuvaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta	1305

N:o 495

Jäteverolaki

Annettu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleiset säännökset

1 §

Kaatopaikalle toimitettavasta jätteestä suoritetaan valtiolle veroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *jätteellä* jätelaissa (1072/93) tarkoitettua jätettä; ja

2) *kaatopaikalla* jätteiden käsittelypaikkaa, jolla jätettä sijoitetaan maan päälle tai maahan ja:

a) jota pitää yllä kunta tai joku muu kunnan lukuun; tai

b) jota pidetään yllä pääasiassa toisten tuottamien jätteiden vastaanottamista varten.

Kaatopaikkana ei kuitenkaan pidetä sellaista jätteiden käsittelypaikkaa, jolle sijoitetaan yksinomaan maa- ja kiviainesta.

Verovelvollisuus

3 §

Velvollinen suorittamaan veroa on kaatopaikan pitäjä.

Veron määrä

4 §

Veroa on suoritettava 90 markkaa tonnilta jätettä, joka toimitetaan kaatopaikalle.

Jos jätettä ei voida kaatopaikalle toimitettaessa punnita, veron perusteena oleva paino lasketaan jätteen tilavuuden perusteella kertomalla jätteen tilavuus lain liitteenä olevassa muuntokerrointaulukossa mainitulla jäteryhmän kertoimella.

Erittelemättömänä kaatopaikalle toimitetun jäte-erän muuntokertoimena käytetään sitä erässä olevan jäteryhmän kerrointa, joka on suurin.

HE 48/96

VaVM 19/96

EV 93/96

70—1996

460301A

Verottomuus

5 §

Veroa ei ole suoritettava kaatopaikalle muista jätteistä eroteltuna toimitettavasta:

1) maa- ja kiviaineksesta, mukaan lukien sellainen saastunut maa-aines, joka voidaan sijoittaa kyseiselle kaatopaikalle;

2) ongelmajätteestä ja hyödynnettävästä jätteestä, jotka välivarastoidaan kaatopaikalla tätä varten varatulla erillisellä alueella ja jotka toimitetaan enintään vuoden kestävän välivarastoinnin jälkeen pois kaatopaikalta;

3) erilliskerätystä biojätteestä ja jäteveden puhdistamon lietteestä, jotka kompostoidaan tai muutoin käsitellään biologisesti kaatopaikalla tätä varten varatulla erillisellä alueella;

4) keräyspaperin puhdistuksessa syntyvästä siustausjätteestä; eikä

5) voimalaitoksen rikinpoistojätteestä ja lentotuhkasta.

Veron määräämisen perusteet

6 §

Vero määrätään kultakin verokaudelta siitä jätteestä, joka sen verokauden aikana on toimitettu kaatopaikalle. Verokausia ovat tammi-maaliskuu, huhti-kesäkuu, heinä-syyskuu ja loka-joulukuu.

7 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta verosta kaatopaikalta asianomaisen verokauden aikana poisviedystä jätteestä suoritettu tai suoritettava vero.

Jos l momentissa tarkoitettua vähennystä ei verokaudelta suoritettavaa veroa laskettaessa voida tehdä täysimääräisenä, verovelvollinen saa vähentää vähentämättä jääneen määrän kuluvan vuoden seuraavilta tai seuraavan kalenterivuoden verokausilta tehtävissä veroilmoituksissa.

Erinäiset säännökset

8 §

Tässä laissa tarkoitetun verotuksen toimitamisesta ja sen valvonnasta huolehtii tullilaitos. Verotuksen toimittaa se piiritullikamari, jonka alueella kaatopaikka sijaitsee. Tullihallitus voi erityisistä syistä määrätä ve-

rotuksen toimittamisen toisen piiritullikamarin tehtäväksi.

9 §

Kaatopaikan pitäjän on tehtävä ennen kaatopaikkatoiminnan aloittamista kirjallinen ilmoitus 8 §:ssä tarkoitettulle piiritullikamarille verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten.

Rekisteriä pitää tullihallitus.

10 §

Verovelvollisen on annettava kultakin verokaudelta veroilmoitus 8 §:ssä tarkoitettulle piiritullikamarille viimeistään verokautta seuraavan kuukauden 12. päivänä.

Veroilmoitus on annettava erikseen kustakin kaatopaikasta, jollei tullihallitus jonkin verovelvollisen osalta erityisistä syistä toisin määrää.

11 §

Verovelvollisen on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selville verotuksen toimitamista ja sen valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Kirjanpitoaineisto on säilytettävä vähintään neljä kalenterivuotta verokauden päättymisestä lukien.

12 §

Siltä osin kuin tässä laissa ei toisin säädetä, veron ilmoittamisvelvollisuudesta, määräämisestä, suorittamisesta ja maksuunpanosta, ennakkotiedosta, muutoksenhausta, huoventamisesta, tarkastuksesta ja tietojenanto-velvollisuudesta, salassapitovelvollisuudesta, rangaistuksista ja näytteidenantovelvollisuudesta on soveltuvin osin voimassa, mitä valmisteverotuslaissa (1469/94) tai sen nojalla säädetään tai määrätään. Tässä laissa tarkoitettuun verovelvolliseen sovelletaan tällöin valmisteverotuslain rekisteröityä elinkeinonharjoittajaa koskevia säännöksiä.

Sen estämättä, mitä valmisteverotuslaissa säädetään salassapitovelvollisuudesta, tulliviranomaisella on oikeus antaa tässä laissa tarkoitettua verotusta varten annettuja tietoja ja asiakirjoja jätelaissa tarkoitettulle alueelliselle ympäristökeskukselle ja ympäristönsuojelulautakunnalle näille säädettyä tai määrättyä tehtävää varten.

Tulliviranomaisella on oikeus saada tässä laissa tarkoitettua verotusta ja sen valvontaa

varten tarpeellisia tietoja 2 momentissa tarkoituilta viranomaisilta.

13 §

Kun eduskunnalle on annettu esitys tämän lain muuttamisesta, valtioneuvostolla on oikeus määrätä, että tässä laissa tarkoitettusta jätteestä kannetaan esityksen mukainen vero.

Jos 1 momentin mukaan suoritettu vero on suurempi kuin sittemmin vahvistettu vero, on erotusta vastaava määrä palautettava hakemuksesta verovelvolliselle.

14 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa asetuksella.

Voimaantulo

15 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1996.

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Lakia sovelletaan jätteeseen, joka on toimitettu kaatopaikalle lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Sen lisäksi, mitä 5 §:ssä säädetään, veroa ei ole suoritettava rakennusjätteestä, joka toimitetaan kaatopaikalle muista jätteistä eroteltuna ennen vuoden 1997 loppua.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

16 §

Sen estämättä, mitä 6 §:ssä säädetään, vuoden 1996 aikana verokaudella tarkoitetaan kalenterikuukautta.

Sen, joka tämän lain voimaan tullessa ylläpitää tässä laissa tarkoitettua kaatopaikkaa, on tehtävä 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu rekisteröinti-ilmoitus viimeistään kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

MUUNTOKERROINTAULUKKO

Jäteryhmä	Muuntokerroin eli tilavuuspaino- kerroin (t/m ³)
Kiinteä yhdyskunta- ja teollisuusjäte, joka kuljetetaan kaatopaikalle:	
— puristinlaittein varustetussa autossa tai astiassa	0,35
— keräysastiana käytettävässä siirtolava-astiassa	0,1
— muulla kuin edellä tarkoitetulla tavalla:	
— — yhdyskuntajäte	0,18
— — teollisuusjäte	0,3
Yhdyskuntien ja teollisuuden jätevesiliete, joka on peräisin:	
— metalliteollisuudesta	2,0
— muusta peräisin oleva, joka on:	
— — koneellisesti kuivattu	1,3
— — muu	1,1
Tuhka- ja kuonajäte	1,3
Rakennus- ja purkujäte	0,6
Erottelematon maa- ja kiviaines	1,3
Yksittäiset jäte-esineet	0,7

N:o 496

Laki**rajavartiolaitoksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajavartiolaitoksesta 10 päivänä tammikuuta 1975 annetun lain (5/75) 3 ja 4 §, 5 §:n 2 momentti sekä 8 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 4 § ja 5 §:n 2 momentti 16 päivänä huhtikuuta 1992 annetussa laissa (357/92), seuraavasti:

3 §

Rajavartiolaitoksen ylin johto ja valvonta kuuluu sille ministeriölle, jonka toimialaan rajavartiolaitos valtioneuvoston ohjesäännön (1522/95) mukaan kuuluu.

Rajavartiolaitoksessa on rajavartiolaitoksen päällikkö, rajavartiolaitoksen esikunta, rajavartiostoja, merivartiostoja, kouluja ja muita yksiköitä.

Rajavartiolaitoksen esikunta on samalla 1 momentissa tarkoitetun ministeriön osasto.

4 §

Rajavartiolaitoksessa voi olla upseerin, opistoupseerin, erikoisupseerin, merivartijan ja rajavartijan sotilaskirjoja.

5 §

Rajavartiolaitoksen sotilaalliset nimitysasi-

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

at esittelee tasavallan presidentille ministeri, jonka toimialaan valtioneuvoston ohjesäännön mukaan kuuluu rajavartiolaitosta koskevien asioiden käsittely.

8 §

Asevelvollisia voidaan määrätä koulutettaviksi rajavartiolaitoksessa. Sama koskee naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetussa laissa (194/95) tarkoitettuun asepalvelukseen otettuja. Edellä mainittujen palveluksessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä säädetään asevelvollisten ja vapaaehtoiseen asepalvelukseen otettujen naisten palveluksesta puolustusvoimissa.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 1996.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 497

Asetus**valtion virkaehtosopimusasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Valtiovarainministeriön hallinnonalaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1987 annetun valtion virkaehtosopimusasetuksen (1203/87) 9 § ja 10 §:n 4 ja 5 momentti, sellaisena kuin ne ovat, 9 § 18 päivänä syyskuuta 1992 annetussa asetuksessa (878/92), osittain muutettuna 27 päivänä toukokuuta ja 28 päivänä marraskuuta 1994 annetuissa asetuksissa (403 ja 1027/94) sekä 10 §:n 4 ja 5 momentti 15 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa asetuksessa (501/94), seuraavasti:

9 §

Eräät toimivaltajärjestelyt

Virkaehtosopimuslain 5 §:n 2 momentin 2 kohtaa sovellettaessa yhtenä virastona tai laitoksena pidetään keskushallintoa sekä sen alaista piiri- ja paikallishallintoa, jotka valtion talousarviossa ovat samassa luvussa.

Jäljempänä 3—5 momentissa säädetään viraston tai laitoksen oikeudesta päättää virkaehtosopimuslain 5 §:n 2 momentin 2 kohdan nojalla virkamiestensä palkkauksesta eräiden sellaisten virastojen ja laitosten osalta, joiden toiminnasta aiheutuviin menoihin osoitetaan määräraha yhdellä toimintamenomomentilla.

Ministeriö, jonka toimialaan asianomainen virasto tai laitos kuuluu, päättää virkaan nimitettyjen virkamiesten palkkauksista

- 1) viraston tai laitoksen päällikön osalta;
- 2) oikeusministeriön ja työministeriön hallinnonalojen virastojen tai laitosten osalta;

3) paikallispoliisin ja poliisin valtakunnallisen yksikön osalta, jos asia koskee kahta tai useampaa lääninä tai valtakunnallista yksikköä taikka Helsingin poliisilaitoksen päällikköä sekä valtion kokeiluhätäkeskusten osalta;

4) valtion eläkelautakunnan osalta;

5) tarkastuslautakunnan, työttömyysturvautakunnan, terveydenhuollon oikeusturvakeskusten ja valtion turvapaikan hakijoiden vastaanottokeskuksen osalta.

Virkaan nimitettyjen virkamiesten palkkauksista päättää kuitenkin 3 momentin estämättä

1) lääninhallitus alaisuuteensa kuuluvien rekisteritoimistojen ja paikallispoliisin osalta ja Helsingin poliisilaitos omalta osaltaan, sikäli kuin asia ei ole 3 momentin 3 kohdan perusteella ministeriön ratkaistava; sekä

2) sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus valtion koulukotien ja valtion mielisairaaloiden osalta.

Valtion virkamieslain (750/94) 9 §:n 1 momentin mukaisesti virkasuhteeseen nimettyjen virkamiesten palkkauksista päättää

1) nimittävä viranomaisen virastojen tai laitosten päälliköiden sekä paikallispoliisin ja poliisin valtakunnallisten yksiköiden osalta; sekä

2) oikeusministeriö hallinnonalansa osalta.

Ministeriö, jonka toimialaan kuuluu valtion työnantaja- ja henkilöstöpolitiikka, voi valtuuttaa sellaisen viraston tai laitoksen, jonka toiminnasta aiheutuviin menoihin ei osoiteta määrärahaa yhdellä toimintamenomomentilla, ratkaisemaan valtion virkaehtosopimuslain 5 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetut asiat.

10 §

Työnantajavirkamiehet

Alla mainittujen virastojen ja laitosten työnantajavirkoja ovat lisäksi seuraavat:

1) Valtioneuvoston kanslia: käännöstoimiston toimistopäällikkö;

2) oikeuskanslerinvirasto: apulaisoikeuskansleri, kansliapäällikkö, esittelijäneuvos osastopäällikkönä ja neuvotteleva virkamies;

3) ulkoasiainministeriö: kehitys yhteistyöosaston tukitoiminnoista vastaava apulaisosastopäällikkö ja yleishallinto- ja koulutusyksikön päällikkönä toimiva kehitys yhteistyöneuvos, pohjoismaisen yhteistyön sihteeristön päällikkönä toimiva ulkoasiainneuvos, ulkoasiainhallinnon tarkastaja, talousjohtaja, kiertävä suurlähettiläs ja EU-sihteeristön päällikkönä toimiva ulkoasiainneuvos;

4) ulkomaanedustus: edustuston päällikön tehtävään määrätty virkamies;

5) oikeusministeriö: oikeushallinto-osaston tuomioistuintoimiston hallitusneuvos ja suunnittelupäällikkö toimistopäällikkönä, vankeinhoito-osaston hallitusneuvos apulaisosastopäällikkönä, vankeinhoitojohtaja vankeinhoidon ylitarkastajana ja henkilöstöasioista vastaava ylitarkastaja;

6) ylimmät tuomioistuimet: kansliapäällikkö;

7) hovioikeudet: kansliapäällikkö;

8) käräjäoikeudet: hallintopäällikkö ja sihtööri;

9) ulosottovirastot: johtava kaupunginvouti;

10) vankeinhoitolaitos: johtaja, koulutuskeskuksen johtaja ja vankimielisairaalan ylilääkäri;

11) sisäasiainministeriö: hallinto-osaston aluehallinnon tulosityksikön, rekisterihallinnon tulosityksikön, poliisiosaston ja pelastusosaston henkilöstöhallintoasioita käsittelevät hallitusneuvokset, hallintojohtaja, talousjohtaja, poliisijohtaja, ministeriön hallintotulosityksikön, kuntaosaston että aluekehitysosaston henkilöstöasioita käsittelevät neuvottelevat virkamiehet, ulkomaalaisosaston henkilöstöhallintoasioita käsittelevä vanhempi hallitussihtööri;

12) ulkomaalaisvirasto: henkilöstöasioita käsittelevä yksikönjohtaja;

13) lääninhallitukset: lääninkamreeri, hallintopäällikkö, taluspäällikkö, suunnittelu-päällikkö, kehitysneuvos ja toimistopäällikkö;

14) väestörekisterikeskus: johtaja, osastopäällikkö ja hallintopäällikkö;

15) paikallispoliisi: Helsingin, Turun ja Tampereen poliisilaitoksen poliisimestari ja apulaispoliisimestari sekä hallinto-osaston johtaja sekä Espoon ja Vantaan nimismies;

16) keskusrikospoliisi: apulaispäällikkö ja yleisen toimiston päällikkö;

17) suojelupoliisi: apulaispäällikkö;

18) liikkuva poliisi: apulaispäällikkö;

19) poliisikoulutus: poliisiopiston ja poliisikoulun johtaja;

20) pelastushallinto: pelastusopiston rehtori;

21) rajavartiolaitos: rajavartiolaitoksen päällikkö, rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö, osastopäällikkö ja toimistopäällikkö sekä rajavartiolaitoksen esikunnan osastopäällikön samoin kuin henkilöstöosaston sekä raja- ja meriosaston apulaisosastopäällikön, vartioston komentajan, koulun johtajan ja vartiolennotalivueen komentajan tehtävässä oleva upseeri;

22) puolustusvoimat: puolustusvoimain komentaja, pääesikunnan päällikkö, kenraaliluutnantti, vara-amiraali, kenraalimajuri, kontra-amiraali, asessori, maanpuolustusalueen sekä meri- ja ilmavoimien esikunnan esikuntapäällikön, sotilasläänin ja joukko-osaston komentajan tehtävässä oleva upseeri, sotilaslaitoksen sekä sitä vastaavan hallintoyksikön johtajan tai päällikön tehtävässä ole-

va virkamies, pääesikunnan henkilöstöosaston osastopäällikön ja apulaisosastopäällikön tehtävässä oleva upseeri, pääasiassa virkaehtoasioita henkilöstöosastossa käsittelevä upseeri ja ylitarkastaja sekä hallinnollisen osaston toimistopäällikkö;

23) valtiovarainministeriö: tulosalueen, toimiston tai muun yksikön päälliköksi määrätty virkamiehet sekä hallitusneuvos, budjettineuvos, finanssineuvos, lainsäädäntöneuvos, neuvotteleva virkamies, tiedotuspäällikkö, hallitussihteeri, budjettisihteeri, ylitarkastaja, tiedottaja sekä henkilöstöosaston virkamiehet;

24) valtion taloudellinen tutkimuskeskus: tutkimusjohtaja, hallintojohtaja ja henkilöstöasioita käsittelevä lakimies;

25) valtiokonttori: finanssijohtaja, yksikönjohtaja ja apulaisjohtaja;

26) lääninverovirastot: tulosityksikön ja tukiyksikön (henkilöstöhallintoasiat) päälliköksi määrätty virkamies;

27) tullilaitos: tullihallituksen yksikön päällikkö, laboratorionjohtaja, tullaus- ja tietotekniikkayksikköön sijoitetut toimistopäälliköt, henkilöstö- ja talousyksikköön sijoitettu apulaisosastopäällikkö sekä eteläisen tullipiirin henkilöstö- ja taloushallintotehtävissä toimiva apulaisjohtaja;

28) tilastokeskus: toimintayksiköiden johtajina toimivien virat, hallintopäällikkö ja henkilöstöasioista vastaava lakimies;

29) valtion kiinteistölaitos: aluejohtaja;

30) luterilainen kirkko: lainoppinut asessori;

31) ortodoksinen kirkko: asessori;

32) korkeakoulut: rehtorina toimiva professori, hallintojohtaja, henkilöstöpäällikkö, kvestori, palkkatoimiston päällikkö, hallinto-toimiston, vastaavan toimiston tai vastuualueen päällikkö, Helsingin yliopiston teknisen osaston osastopäällikkö ja henkilöstöosaston vastuualueiden päällikkönä toimivat toimistopäälliköt ja henkilöstöosaston apulaissih-teeri;

33) taidekorkeakoulut: rehtori ja rehtorina toimiva opettaja, hallintojohtaja ja hallinto-toimiston tai vastaavan toimiston tai vastuualueen päällikkö;

34) opetushallitus: hallintojohtaja, suunnitelujohtaja, hallintopalveluyksikön kouluneuvos sekä sisäisten palvelujen yksikön koulu-neuvos ja pääasiallisesti henkilöstöhallinto- asioita käsittelevät virkamiehet;

35) ylioppilastutkintolautakunta: päätoimi-nen sihteeri;

36) ammatilliset opettajakorkeakoulut ja valtion ammatilliset oppilaitokset: ammat-tioppilaitoksen rehtori (keskusammattikou-lut) ja ammatillisten opettajakorkeakoulujen rehtorit;

37) opetushallinnon koulutuskeskukset: ammattikasvatushallinnon koulutuskeskuksen johtaja ja Heinolan kurssikeskuksen rehtori;

38) arkistolaitos: arkistoneuvos, asessori ja maakunta-arkistonjohtaja;

39) Suomen Akatemia ja tieteen tukemi-nen sekä taiteen tukeminen: hallintojohtaja ja hallintotoimiston päällikkö sekä taiteen keskustoimikunnan pääsihteeri ja puheenjoh-taja;

40) valtion taidemuseo: hallintojohtaja, museonjohtaja ja keskusarkistonjohtaja;

41) museovirasto: osastonjohtaja, hallinto-johtaja, ylitarkastaja ja esittelijä;

42) Suomenlinnan hoitokunta: suunnittelu-päällikkö;

43) Suomen elokuva-arkisto: apulaisjohtaja ja hallintopäällikkö

44) maa- ja metsätalousministeriön tieto-palvelukeskus: hallinto- ja virastopalveluryh-män johtaja;

45) riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos: tutkimusjohtaja, vesiviljelyjohtaja, palvelu-johtaja ja apulaisjohtaja;

46) maanmittauslaitos: valtakunnallisen tuotanto- ja palveluyksikön päälliköksi mää-rätty virkamies;

47) maatalouden tutkimuskeskus: tutki-musjohtaja ja hallintoyksikön johtaja;

48) metsäntutkimuslaitos: hallintojohtaja, konttoripäällikkö, lakimies ja tutki-musaseman johtaja;

49) kasvintuotannon tarkastuskeskus: osas-tonjohtaja ja lakimies;

50) maaseutuelinkeinojen valituslautakun-ta: puheenjohtaja;

51) liikenneministeriö: apulaisosastopäällik-kö, yksikönpäälliköksi määrätty virkamies ja henkilöstöasioista vastaava ylitarkastaja;

52) merenkululaitos: merenkulkupiiriin hallintotoimialan toimialapäälliköksi mää-rätty ylitarkastaja;

53) ajoneuvohallintokeskus: tulosalueen päällikkönä toimiva virkamies ja henkilöstö-hallinnon tulosityksiköstä vastaava virkamies;

54) telehallintokeskus: johtaja tulosalueen päällikkönä ja henkilöstöhallinnon tulosityksi-

kön päälliköksi määrätty virkamies;

55) ratahallintokeskus: yksikön päällikkö, talousryhmän päällikkö, tiedotuspäällikkö ja kansainvälisiä asioita hoitava ylitarkastaja;

56) merentutkimuslaitos: hallintopäällikkö;

57) ilmatieteen laitos: tulosalueen päällikkö, hallinnollisen yksikön päällikkö ja alueellisen toimintayksikön päällikkö;

58) kauppa- ja teollisuusministeriö: ryhmän vetäjänä toimiva neuvotteleva virkamies, hallitusneuvos, teollisuusneuvos, talousjohtaja, suunnittelujohtaja sekä kaupallinen neuvos ja teollisuusneuvos apulaisosastopäällikkönä;

59) kuluttajavirasto: hallintopalveluista vastaava johdon jäsen;

60) kuluttajavalituslautakunta: sihteeri;

61) kilpailuvirasto: johtaja, kilpailuasiainneuvos apulaisjohtajana ja hallintopäällikkö;

62) kuluttaja-asiamiehen toimisto: toimistopäällikkö;

63) turvatekniikan keskus: hallintojohtaja ja toimialajohtaja;

64) geologian tutkimuskeskus: hallintotoimiston päällikkö, tutkimusjohtaja, aluejohtaja ja lakimies;

65) valtion teknillinen tutkimuskeskus: ylijohtaja, hallintojohtaja, tutkimusjohtaja, henkilöstöpäällikkö ja tietopalvelupäällikkö;

66) teknologian kehittämiskeskus: ylijohtaja, kehitysjohtaja, hallintojohtaja, tulosyksikön johtajana toimiva teknologiajohtaja ja henkilöstöpäällikkö;

67) matkailun edistämiskeskus: hallintojohtaja;

68) sosiaali- ja terveysministeriö: pakolais-toimiston päällikkö;

69) sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus: johtaja ja sitä vastaavat ylemmät virat sekä henkilöstöhallinnosta vastaavan yksikön lakimies;

70) työttömyysturvalautakunta: toimistopäällikkö;

71) tarkastuslautakunta: puheenjohtaja;

72) tapaturmavirasto: johtaja, osastopäällikkö ja henkilöstöasioista vastaava ylitarkastaja;

73) terveydenhuollon oikeusturvakeskus: hallinnosta vastaava apulaisjohtaja ja apulaispäällikkö;

74) sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus: osastopäällikkö;

75) kansanterveyslaitos: hallintojohtaja ja hänen sijaisensa, hallintotoimiston päällikkö

ja hänen sijaisensa sekä välittömästi ylijohdattajan alaisen tulosyksikön päällikkö;

76) säteilyturvakeskus: hallintojohtaja, ydinturvallisuusjohtaja, tutkimusjohtaja, säteilyturvallisuusjohtaja, apulaisjohtaja ja henkilöstöpäällikkö;

77) lääkelaitos: osastopäällikkö;

78) työministeriö: taloussuunnittelupäällikkö ja laskentapäällikkö;

79) työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinto: työvoimapiirien toimistojen hallinto- ja talousasioista vastaavat virkamiehet;

80) työneuvosto: korkeampipalkkainen sihteeri;

81) ympäristöministeriö: tulosalueen päälliköksi määrätty virkamies ja talousjohtaja;

82) Suomen ympäristökeskus: tutkimusjohtaja, kehitysjohtaja, tulosyksikön tai esikuntayksikön päälliköksi määrätty virkamies, hallintopalveluryhmän vetäjäksi määrätty virkamies ja hallintopalveluyksikön lakimies;

83) alueelliset ympäristökeskukset: hallintopäällikkö;

84) valtion asuntorahasto: johtaja, hallintojohtaja ja henkilöstöasioista vastaava ylitarkastaja.

Edellä 1 a §:ssä tarkoitettujen liikelaitosten työnantajavirkoja, joiden haltijoiden tehtäviin kuuluu toimia työnantajan edustajana, ovat seuraavat:

1) Ilmailulaitos: toimitusjohtaja, varatoimitusjohtaja, johtaja, lentoaseman päällikkö, lennonvarmistuskeskuksen päällikkö, hallinto- ja talousosaston pääasiallisesti henkilöstöasioita käsittelevä apulaisjohtaja ja ylitarkastaja sekä lennonjohtaja, joka on määrätty lennonjohdon päälliköksi Helsinki-Vantaan lentoasemalla, Etelä-Suomen lennonvarmistuskeskuksessa, Turun lentoasemalla, Vaasan lentoasemalla, Jyväskylän lentoasemalla, Kuopion lentoasemalla, Oulun lentoasemalla, Rovaniemen lentoasemalla ja Tampereen-Pirkkalan lentoasemalla, lennonjohdon apulaispäälliköiksi Helsinki-Vantaan lentoasemalla ja Etelä-Suomen lennonvarmistuskeskuksessa, liikennepäälliköksi Oulun lentoasemalla tai Etelä-Suomen lentopelastuskeskuksen päälliköksi;

2) muun 1 a §:ssä tarkoitetun liikelaitoksen toimitusjohtaja, varatoimitusjohtaja, johtaja, hallintojohtaja sekä laitoksen henkilöstöasioita hoitavan yksikön virat, joiden haltijat käsittelevät palvelussuhdeasioita.

1300

N:o 497

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 1996. Kuopion asevarikon päällikkönä ja ilmavoimien viestikoulun johtajana toimiviin virkamiehiin asetusta sovelletaan kuitenkin vasta siitä lukien kun heidän voimassa oleva toimikautensa Upseeriliitto ry:n hallituksessa päättyy.

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 498

Sähköturvallisuusasetus

Annettu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 14 päivänä kesäkuuta 1996 annetun sähköturvallisuuslain (410/96) nojalla:

1 luku

Pätevyys tarkastus-, arviointi- ja varmennustehtäviin

1 §

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *ministeriön nimeämällä laitoksella* arviointilaitosta, josta säädetään sähköturvallisuuslain (410/96) 10 §:ssä, tarkastuslaitosta, josta säädetään sähköturvallisuuslain 14 §:ssä, ja valtuutettua laitosta, josta säädetään sähköturvallisuuslain 23 ja 24 §:ssä;

2) *valtuutetulla tarkastajalla* henkilöä, josta säädetään sähköturvallisuuslain 23 ja 24 §:ssä; sekä

3) *sähköurakoitsijalla* sähköturvallisuuslain 8 §:n 1 momentin mukaista sähkölaiteistojen rakennus-, korjaus- ja huoltotöiden suorittajaa sekä sähkölaitteiden korjaus- ja huoltotöiden suorittajaa, joka on tehnyt sähköturvallisuuslain 12 §:n mukaisen ilmoituksen toiminnastaan.

2 §

Ministeriön nimeämän laitoksen tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

1) laitos on toiminnallisesti ja taloudellisesti riippumaton;

2) laitoksella on käytössään riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, jolla on hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus sekä riittävän laaja-alainen kokemus toimintaan perehdyttävissä tehtävissä ottaen soveltuvin osin huomioon, mitä sähköturvallisuuslain 8 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa säädetään tai niiden nojalla määrätään;

3) laitoksella on käytössään toiminnan edellyttämät laitteet ja välineet;

4) laitoksella on puolueettomasti arvioitu ja valvottu järjestelmä, jolla toiminnan laatu

varmistetaan sähköturvallisuuden osalta, sekä asianmukaiset ohjeet toimintaa ja sen seurantaan varten;

5) laitos pitää salassa kaikki toimintaa harjoittaessaan saamansa tiedot elinkeinonharjoittajan liike- tai ammattisalaisuudesta eikä käytä niitä ilman asianmukaista lupaa, jollei muualla toisin säädetä; sekä

6) laitoksella on toiminnan laajuus ja luonne huomioon ottaen riittävä vastuuvakuutus toiminnasta aiheutuvien vahinkojen korvaamiseksi, jollei valtio vastaa kansallisen lain nojalla tai ole suoraan vastuussa vahingoista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu laitos voi käyttää ulkopuolisia testaus-, tarkastus- ja muita palveluja. Tällöin laitoksen on huolehdittava, että kyseisen palvelun suorittaja täyttää vastaavasti 1 momentissa asetetut vaatimukset.

Tarkemmat määräykset 1 momentissa tarkoitetuista vaatimuksista antaa tarvittaessa ministeriö.

3 §

Valtuutetun tarkastajan tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

1) tarkastaja on toiminnallisesti ja taloudellisesti riippumaton sähkölaiteiston rakentajasta tai haltijasta;

2) tarkastajalla on hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus ja riittävä työkokemus tarkastustoimintaan perehdyttävissä tehtävissä ottaen soveltuvin osin huomioon, mitä sähköturvallisuuslain 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään tai sen nojalla määrätään;

3) tarkastajalla on käytössään toiminnan edellyttämät laitteet ja välineet;

4) tarkastaja osoittaa luotettavasti, miten hän varmistaa toimintansa laadun sähköturvallisuuden osalta;

5) tarkastaja pitää salassa kaikki toimintaa harjoittaessaan saamansa tiedot elinkeinonharjoittajan liike- tai ammattisalaisuudesta eikä käytä niitä ilman asianmukaista lupaa, jollei muualla toisin säädetä; sekä

6) tarkastajalla on toiminnan laajuus ja luonne huomioon ottaen riittävä vastuuvakuutus toiminnasta aiheutuvien vahinkojen korvaamiseksi.

4 §

Varmennusoikeuden edellytyksenä on, että:

1) sähköurakoitsijalla on käytettävissään riittävästi henkilöstöä, jolla on sähköturvallisuuslain 8 §:n 1 momentin 2 kohdan mukainen riittävä kelpoisuus tai ammattitaito; lisäksi henkilöstön tulee olla koulutettu ja opastettu toimimaan 3 kohdassa mainitun järjestelmän mukaisesti;

2) sähköurakoitsijalla on käytettävissään asentamiensa sähkölaitteistojen turvallisuuden varmentamisen edellyttämät laitteet ja välineet; sekä

3) sähköurakoitsijalla on puolueettomasti ja luotettavasti arvioitu ja valvottu järjestelmä, jolla toiminnan laatu varmistetaan sähköturvallisuuden osalta, sekä asianmukaiset ohjeet toimintaa ja sen seurantaa varten.

Varmennusoikeuden saanut sähköurakoitsija voi käyttää ulkopuolisia aliurakointipalveluja, jos sähköurakoitsijan 1 momentin 3 kohdan mukainen järjestelmä varmistaa sähköturvallisuudelle asetetut tavoitteet myös aliurakoitsijan työn osalta.

5 §

Laitoksen nimeämistä koskeva hakemus lähetetään ministeriölle sekä valtuutettua tarkastajaa ja sähköurakoitsijan varmennusoikeutta koskeva hakemus sähköturvallisuusviranomaiselle.

Hakemukseen tulee liittää 2—4 §:ssä säädettyjen vaatimusten arviointia varten tarvittavat asiakirjat. Lisäksi hakemukseen tulee liittää:

1) mittatekniikan keskuksen tai sitä vastaavan organisaation antama todistus tai selvitys; tai

2) muu todistus tai selvitys, jonka ministeriö nimeämänsä laitoksen osalta ja sähköturvallisuusviranomaisen muiden osalta harmitsee riittäväksi.

6 §

Varmistettuaan, että asetetut vaatimukset täyttyvät, ministeriö nimeää laitoksen sähköturvallisuuslaissa tarkoitetuksi arviointilaitokseksi, tarkastuslaitokseksi tai valtuutetuksi laitokseksi.

Vastaavasti sähköturvallisuusviranomaisen on nimettävä henkilö sähköturvallisuuslaissa tarkoitetuksi valtuutetuksi tarkastajaksi ja myönnettävä sähköurakoitsijalle sähköturvallisuuslaissa tarkoitettu varmennusoikeus valmistettuaan, että asetetut vaatimukset täyttyvät. Sähköurakoitsijalle oikeus myönnetään vastaavasti, kun tällä on oikeus sähköturvallisuuslain 8 §:n nojalla rakentaa sähkölaitteistoja. Sähköurakoitsijan oikeus voidaan hakemuksesta myöntää myös rajoitettuna.

Nimeäminen ja sähköurakoitsijan varmennusoikeus ovat voimassa enintään viisi vuotta kerrallaan. Ministeriö ja sähköturvallisuusviranomaisen voivat liittää 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin päätöksiin myös muita ehtoja, rajoituksia ja ohjeita.

7 §

Ministeriön nimeämän laitoksen, valtuutetun tarkastajan ja varmennusoikeuden saaneen sähköurakoitsijan on ilmoitettava sähköturvallisuusviranomaiselle kaikista muutoksista, joilla on vaikutusta asetettujen vaatimusten täyttymiseen. Laitoksen ja tarkastajan on lisäksi annettava sähköturvallisuusviranomaiselle vuosittain kertomus toiminnastaan.

8 §

Jos ministeriön nimeämä laitos, valtuutettu tarkastaja tai varmennusoikeuden saanut sähköurakoitsija toimii säännösten tai määräysten vastaisesti taikka ei täytä asetettuja vaatimuksia tai noudata asetettuja ehtoja ja rajoituksia, sähköturvallisuusviranomaisen on kehotettava korjaamaan puute määräajassa. Jos puutetta ei korjata määräajassa tai tilanteen vakavuus sitä muutoin edellyttää, sähköturvallisuusviranomaisen on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin nimeämisen tai varmennusoikeuden peruuttamiseksi.

2 luku

Sähköturvallisuuden neuvottelukunta

9 §

Ministeriön ja sähköturvallisuusviranomai-

sen apuna on sähköturvallisuuden neuvottelukunta sähköturvallisuuslain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten asioiden käsittelyä varten.

10 §

Neuvottelukunnan tehtävänä on:

- 1) edistää viranomaisten ja sähköalan välistä yhteistyötä;
- 2) määritellä sähköturvallisuutta koskevia yleisiä suuntaviivoja;
- 3) edistää sähköturvallisuutta;
- 4) seurata ja edistää sähköturvallisuuden kansainvälistä yhteistyötä;
- 5) seurata sähköturvallisuuden kehitystä ja tutkimusta;
- 6) tehdä esityksiä ja aloitteita sähköturvallisuutta koskevan tutkimus-, koulutus- ja tiedustoiminnan kehittämiseksi;
- 7) avustaa sähköturvallisuutta koskevien säännösten, määräysten ja ohjeiden valmistelussa;
- 8) toimia asiantuntijana sähköturvallisuutta koskevissa asioissa;
- 9) tehdä muita sähköturvallisuutta koskevia aloitteita; sekä
- 10) hoitaa muut ministeriön ja sähköturvallisuusviranomaisen sille antamat valmistelutehtävät.

11 §

Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja enintään 16 muuta jäsentä, joista jokaisella on henkilökohtainen varajäsen. Ministeriö määrää puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja muut jäsenet sekä varajäsenet kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Neuvottelukunnassa tulee olla edustettuina sähköturvallisuuden kannalta keskeiset hallinnonalat sekä elinkeinoelämä, työnantajat, työntekijät ja kuluttajat. Jos neuvottelukunnan jäsen tai varajäsen eroaa kesken toimikauden, ministeriö määrää hänen tilalleen uuden jäsenen tai varajäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Neuvottelukunta voi jakautua jaostoihin ja käyttää niissä ratkaisuvalltaa. Neuvottelukunta voi myös tarvittaessa käyttää asiantuntijoita ja ottaa sihteereitä. Neuvottelukunnan jaostot voivat perustaa asioiden valmistelua varten työryhmiä, joihin voidaan kutsua asiantuntijoita.

12 §

Neuvottelukunnasta on muutoin voimassa, mitä valtion komiteoista määrätään.

3 luku

Täydentävät säännökset

13 §

Toimivaltaisesta ministeriöstä säädetään valtioneuvoston ohjesäännössä (1522/95).

14 §

Sähköturvallisuuslakia sekä sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan kaikkiin hissien turvallisuutta koskeviin vaatimuksiin.

Hissillä tarkoitetaan tässä asetuksessa ja sähköturvallisuuslain nojalla annetuissa määräyksissä eri tasojen välillä liikkuvaa henkilöiden tai tavaroiden kuljetukseen tarkoitettua laitetta, jossa on vaakatasoon nähden yli 15 asteen kulmassa jäykkiä johteita pitkin tai pysyvällä radalla liikkuva kori, jonka sisälle henkilö voi mennä vaikeuksitta. Tämän lisäksi korin sisäpuolella on hallintalaitteet tai korissa oleva henkilö ulottuu hallintalaitteisiin.

Sähköturvallisuuslakia sekä sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan lisäksi hisseihin verrattavien henkilöiden nosto- ja siirtolaitteiden asentamiseen ja käyttöön siten kuin ministeriö tarkemmin määrää.

15 §

Sähköturvallisuuslakia sekä sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä ei sovelleta sähköllä toimivien koneiden markkinoille saattamiseen eikä käyttöön ottamiseen siltä osin kuin niistä määrätään koneiden turvallisuudesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1314/94).

16 §

Sähköturvallisuuslakia sekä sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä ei sovelleta terveydenhuollon laitteista ja tarvikkeista annetussa laissa (1505/94) tarkoitettuihin terveydenhuollon laitteisiin, tarvikkeisiin ja niiden lisälaitteisiin. Sähköturvallisuuslakia sovelletaan kuitenkin näihin laitteisiin, tarvikkeisiin ja lisälaitteisiin, jos kyse on sähköturvallisuuslain 8 §:n mukaisista korjaus-

ja huoltotöistä sekä näihin töihin liittyvästä valvonnasta.

17 §

Sähköturvallisuuslain 4—6 luvun säännöksiä, jotka koskevat varmennus- ja määräaikaistarkastuksen suorittajaa, ilmoituksia ja tietojen antamista, ei sovelleta maanpuolustuksen kannalta salassa pidettävissä kohteissa.

Puolustushallinnosta vastaava ministeriö valvoo 1 momentissa mainituissa kohteissa sähköturvallisuutta noudattaen sähköturvallisuuslakia sekä sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

18 §

Arviointilaitoksen on pyydettyessä luovutettava tietoja myöntämistään pätevyystodistuksista. Myönnettyistä pätevyystodistuksista arviointilaitos voi julkaista luetteloa.

19 §

Jakeluverkonhaltijan on talletettava rekisteriinsä sellaiset jakeluverkkoonsa liitettävää sähkölaitteistoa koskevat tiedot, joiden perusteella voidaan sähköturvallisuuden valvontaa ja mahdollisten vahinkojen selvittämistä varten asianmukaisella tavalla selvittää laitteiston tyyppi, haltija, rakentaja ja tarkastaja.

20 §

Poliisin, palo- ja työsuojeluviranomaisen sekä verkonhaltijan on ilmoitettava sähkötur-

vallisuusviranomaiselle sähkövahingosta, josta on aiheutunut vakava onnettomuus. Onnettomuutta on pidettävä vakavana, jos:

1) sen seurauksena on kuolema tai vakava vahinko ihmisen terveydelle;

2) sen seurauksena on muu kuin vähäinen ympäristö- tai omaisuusvahinko; tai

3) siitä on aiheutunut ilmeinen henkilö-, omaisuus- tai ympäristövahingon vaara.

Sähköturvallisuusviranomaisen on tutkittava onnettomuus, jos sähköturvallisuusviranomaisen arvioi sen onnettomuuden syyn selvittämisen tai onnettomuuksien ehkäisyn kannalta tarpeelliseksi.

4 luku

Voimaantulo

21 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1996.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

22 §

Sähköturvallisuusviranomaisen voi nimetä 3 §:n 2 kohdassa säädetyistä vaatimuksista poiketen henkilön valtuutetuksi tarkastajaksi, jos hän tämän asetuksen voimaan tullessa on toiminut sähköasetuksen 30 §:n mukaisissa tarkastustehtävissä ja hänen pätevyytensä arvioidaan vastaavan tämän asetuksen 3 §:n 2 kohdassa edellytettyä tasoa.

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 499

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
eräiden kasvinviljelytuotteiden kansallisen tuotantotuen maksamiselle asetettavista
laatuvaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 1 ja 2 §:n
muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä päättänyt *muuttaa* eräiden kasvinviljelytuotteiden kansallisen tuotantotuen maksamiselle asetettavista laatuvaatimuksista 25 päivänä elokuuta 1995 antamansa päätöksen (1090/95) 1 §:n ja *lisätä* 2 §:ään uuden 2 momentin seuraavasti:

1 §

Eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1995 maksettavista tuista annetun valtioneuvoston päätöksen (1258/94) 7 §:n 1 momentissa tarkoitetuille viljoille ja ruokaherneelle maksettavan tuotantotuen saamisen edellytyksenä on:

1) vehnän sakoluku on vähintään 160 ja hehtolitraino vähintään 72 kiloa tai että vehnä täyttää viljansiementuotannon kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (253/96) tarkoitetun siementuotannon tuen saamiselle asetetut ehdot,

2) rukiin sakoluku on vähintään 60 ja hehtolitraino vähintään 68 kiloa tai ruis on käytetty maltaan valmistukseen taikka että ruis täyttää viljansiementuotannon kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitetun siementuotannon tuen saamiselle asetetut ehdot,

3) mallasohra täyttää Suomessa mallastomoiden sopimustoiminnassa satovuonna 1995/96 noudatettavat laatuvaatimukset ja että siitä on maksettu viljelijälle sopimustoiminnassa noudatettavan perushinnan mukainen hinta, ja

4) ruokaherne täyttää Suomessa elintarviketeollisuuden sopimustoiminnassa satovuonna 1995/96 noudatettavat laatuvaatimukset tai jos kysymyksessä on siementarvikastuksen alaisesta ruokaherneen siementuotannosta.

2 §

Edellä 1 momentista poiketen maksetaan 1 §:n 1 ja 2 kohdissa tarkoitetun siementuotannon ja -rukiin tuotantotuki ilman eri hake-
 musta samassa yhteydessä ja samoin peruste-
 in kuin viljansiementuotannon kansallisesta
 tuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä
 tarkoitettu viljansiementuotannon kansallinen
 tuki.

Tämä päätös tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 1996.

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 495—499, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1996